

[Inger Marie Bruun-Vierø]

kriterium har her været opfyldt, nemlig at tildelingen er faldet inden for det overordnede formål.

Tilrettelæggelsen af forbruget af forøgede forskningsressourcer er altafgørende for, om der kommer valuta for pengene. Gennemførelsesfasen er, med kendskab til herskende barrierer, vanskelig at forestille sig. Kan ministeren eventuelt give en orientering om, hvorledes han i dag forestiller sig, at en større omlægning og forøgelse af forskningsressourcerne kan finde sted på en sådan måde, at der er kontrol med, at de samlede forskningsressourcer anvendes bedst muligt? Måske kunne dette spørgsmål være basis for et forskningsprojekt.

Regeringen tilstræber at give forskningen større uafhængighed, men i sammenhæng hermed må forskningen acceptere en friere konkurrence om forskningsmidlerne. Forskningsrådene og sektorministerierne skal have øget deres bevillinger. I øvrigt: hvad med kommunernes og amtskommunernes behov for forskning?

Denne omlægning af forskningsbevillingerne skulle sikre fornyelse og kvalitet på de relevante forskningsinstitutter. For så vidt angår fornyelse er det radikale venstre enige. Med hensyn til kvaliteten, og hertil kan føjes relevansen, er vi mindre enige. I hvert fald for så vidt angår sektorministerierne kan man meget vel komme ud for, at afslag på ansøgninger om forskningsbevillinger gives, fordi den foreslåede forskning f.eks. af politiske grunde er uønsket.

Der skal både kompetence og uvildighed til, for at forskningsmidlerne kan forvaltes forsvarligt. Jeg kender eksempler på, at forskningsprojekter er afvist, fordi resultatet ikke var kendt på forhånd. Sådan ne dispositioner fremmer ikke samfundets omstillings-evne. Hvorledes sikrer man, at den, der sidder på pengene, lader overordnede interesser være afgørende for midlernes anvendelse?

Endelig vil det radikale venstre om de såkaldte programbevillinger tilkendegive, at det er vigtigt, at disse bevillinger tildeles forskningsråd og sektorministerier i mindst samme takt, som forskningsinstitutionerne bliver beskåret, samt at midlerne også fordeles til ministerier, der ikke hidtil har haft forskningsmidler.

Det radikale venstre ønsker at understrege, at forskningsredegørelsen burde have inde-

holdt et selvstændigt punkt, der hed forskningsformidling eller nyttiggørelse af forskningen. Effekten af forskningen registreres først, når den bliver anvendt. Vi er af den opfattelse, at en systematisering af forskningsformidlingen er helt nødvendig. Som minimum skal der til et forskningsprojekt altid knyttes en plan for, hvorledes resultaterne vil blive nyttiggjort. Nyttiggørelsesfasen koster penge, og det er uden tvivl den fase, der er i den ringeste stand for øjeblikket, og hvor behovet for tilførsel af ressourcer er størst. Før nyttiggørelsesfasen er effektiv, har forskningsresultaterne ikke den store værdi.

Det radikale venstres konklusion er, at en vækst i de totale bevillinger til forskningen i stort omfang bør anvendes til nyttiggørelse af den stedfundne forskning. En skriftlig rapport, der kan fotokopieres, klarer ikke dette problem.

Til sidst vil jeg sige, at vi imødeser en årlig forskningspolitisk redegørelse.

Bente Juncker (CD):

Først vil jeg gerne på centrum-demokraternes vegne takke ministeren for redegørelsen og sige, at den ser vi meget positivt på.

Siden den sidste redegørelse fra ministerens hånd var til debat her i tinget i 1982, har der ikke manglet advarsler i overskrifterne over avisernes debatstof om forskningens tilstand og navnlig fremtid. »Danmark trues af forskningskatastrofe«, »Forskere slår alarm«. Sådan har meldingerne været fra forskerside formidlet gennem alle medier. Det bør naturligvis eller kan gøre indtryk på de politiske beslutningstagere, navnlig set i lyset af den påstand, der fremsættes i planredegørelsen fra forskningen, om, at de ikke kender nok til de forskningspolitiske konsekvenser af de rammer, der lægges gennem lovgivningen.

Dette kan opfattes som en opfordring til politikerne om større lydhørhed, men jeg mener, at ministerens redegørelse er udtryk for, at man i regeringen faktisk lytter ganske omhyggeligt til de råd og forslag, der kommer fra forskerne selv.

Den overordnede grænse for den politik, der er gennemførlig på et hvilket som helst område, udstikkes af den økonomiske situation. Som det er for øjeblikket, overtales man let til at fremme ethvert initiativ, der har ud-